

[Handelsministeren]

nævnte ordning forudsætter såvel bevillingsforøgelsen for 1979 som en fortsættelse af ordningen de følgende år en lovændring.

Lov om statstilskud til produktudvikling indgik i augustforlig II i 1977 og blev vedtaget i september samme år. Ordningen blev gjort midlertidig, således at loven udløber med udgangen af 1979, idet man i en forsøgsperiode ønskede at indhøste erfaringer om lovens modtagelse og virkning, inden der blev taget endelig stilling til en eventuel videreførelse af ordningen.

Loven har til formål at give industri- og håndværksvirksomheder, herunder også landbrugets og fiskeriets forædlingsvirksomheder, et incitament til at gøre en ekstra indsats for udvikling af produkter, som kan skabe baggrund for en øget og stabil beskæftigelse gennem øget konkurrenceevne såvel på eksportmarkederne som på hjemmemarkedet.

Lovens forventninger om i særlig grad at henvende sig til mindre og mellemstore virksomheder synes at være gået i opfyldelse, idet der især blandt mindre og mellemstore virksomheder viser sig at være en stor gruppe med et latent behov for et sådant økonomisk incitament til en øget indsats for at få realiseret ideer vedrørende videreudvikling og forbedring af eksisterende produkter og for manges vedkommende til i det hele taget at påbegynde en systematisk produktudviklingsindsats. Til illustration kan nævnes, at der indtil medio november 1978 er indkommet i alt ca. 500 ansøgninger, hvoraf halvdelen af ansøgerne har haft under 50 ansatte og 80 pct. har haft under 200 ansatte. Tilskudsmodtagerne fordeler sig på samme måde.

Det kan nævnes, at ordningen prioriteres højt af erhvervsorganisationerne, og at en nylig foretagen undersøgelse blandt de tilskudsmodtagende virksomheder viser en endog særdeles positiv vurdering hos disse af ordningens virkninger såvel i valutarisk som i beskæftigelsesmæssig henseende. Selv om det endnu er for tidligt at danne sig et sikkert skøn over, i hvilket omfang virksomhedernes forventninger vil blive indfriet, så må selv væsentligt mere beskedne resultater anses for en tilfredsstillende virkning af de bevilgede midler. Tilgangen af ansøgninger har været overordentlig konstant, og der synes ikke at være tegn på en vigende tilgang. Da virksomhedernes produktudvikling fortsat vil være af væsentlig betydning for den danske

økonomi og beskæftigelse, er der således den bedst tænkelige baggrund for nu at foreslå loven ændret således, at tilsagnsrammen fra at være fastsat i loven med et bestemt beløb gøres mere fleksibel ved, at dens størrelse i stedet fastsættes i de årlige bevillingslove. En lovændring vil under alle omstændigheder være nødvendig for at bringe sammenhæng mellem loven og ændringsforslaget til forslag til finanslov for 1979, hvor den i loven fastsatte tilskudsramme på 50 mill. kr. for 1979 søges forhøjet til 60 mill. kr.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme.

(Lovforslag nr. L 118).

Med lovforslaget tilsigtes dels en ajourføring af de gældende regler om bekæmpelse af smitsomme sygdomme, hvilken bl. a. skønnes nødvendig under hensyn til erkendelsen af nye, farlige smitsomme sygdomme, dels at skabe en mere tidssvarende organisation for bekæmpelsen af disse sygdomme.

Lovforslaget samler de gældende bestemmelser i henholdsvis epidemiloven og karantæneloven i en rammelov, der forudsættes suppleret med bekendtgørelser og cirkulærer. Herved tilvejebringes mere smidige regler om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme, således at der sikres en lettere tilpasning til de fremtidige behov, der måtte opstå som følge af en eventuel erkendelse af nye, farlige smitsomme sygdomme.

Baggrunden for at samle reglerne i én lov er herudover, at de sygdomme, der i dag kan være genstand for foranstaltninger efter de to gældende love, stort set er de samme.

De væsentligste ændringer i forhold til de gældende regler vedrører organisationen af den lokale indsats mod smitsomme sygdomme samt mulighederne for gennemførelse af tvangsmæssig vaccination og behandling.

Efter forslaget vil de eksisterende epidemi- og overepidemikommissioner samt karantænekommissioner blive slået sammen til én epidemikommission for hver enkelt amts-

[Indenrigsministeren]

rådskreds. Begrundelsen herfor er, at det efter kommunalreformen må anses for nærliggende at lade amtsrådskredsen være den geografiske enhed, inden for hvilken organisationen af bekæmpelsen af smitsomme sygdomme skal etableres.

Endvidere giver forslaget hjemmel til iværksættelse af tvangsmæssig vaccination og behandling, hvilket må ses på baggrund af, at fremkomsten af en række nye, meget farlige smitsomme sygdomme har skabt behov herfor.

Ifølge lovforslaget skal alle udgifter i henhold til loven dækkes af amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner, hvilket også er hovedreglen efter de gældende love. Den eneste ændring i forhold til den nuværende ordning er, at udgifterne til forskellige lejemaal og karantænelægerne ved karantænekommissionen i København, der hidtil er blevet dækket af staten, nu foreslås afholdt af Københavns kommune, idet det således er forudsat, at det skal være læger tilknyttet stadslægeembedet, der skal varetage de omhandlede hverv. Udgiften til aflønning af desinfektørerne, dvs. toldfunktionærer, der fungerer som rotteudryddere i danske havne, forudsættes dog som hidtil afholdt af staten.

Den statslige besparelse som følge af forslaget vil efter de gældende principper for byrdefordeling mellem stat og kommune indgå i amtskommunernes, Københavns og Frederiksberg kommuners tilskudspulje.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ernst Schmidt (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om børns og unges arbejde inden for landbruget.

(Beslutningsforslag nr. B 57).

Motiveringen for forslaget er den sidst vedtagne lov om arbejdsmiljø, der medførte mange nye restriktioner, hvorved ikke mindst landbruget blev særdeles hårdt berørt med nye regler for unges arbejde i landbrugssektoren.

Lovgivningen har især virket urimelig hård i de tilfælde, hvor der ved nabosamarbejde er en form for maskinfællesskab.

For at rette på dette er forslaget stillet. I øvrigt henvises til de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Fortsættelse af tredje behandling af:

Forslag til finanslov for 1979.

(Lovforslag nr. L 1. Foregående del af tredje behandling 13/12 og 14/12 78).

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal indlede med at konstatere, at finanslovsforslaget efter afstemningerne om ændringsforslagene foreligger i den af regeringen ønskede skikkelse, og jeg takker de partier, som har medvirket til opnåelsen af dette resultat.

Hvis jeg skal forsøge at give en kort karakteristisk af det finanslovsforslag, der vedtages om lidt, må det være, at det indeholder en begrænset, men dog fortsat vækst i statsfinansierne.

Hvor finanspolitikken i de sidste to år har indebåret stagnation i det private forbrug, lægger finansloven for 1979 op til en begrænset forbrugsstigning, hvilket vil bidrage til en noget større vækst i produktion og beskæftigelse end i indeværende år.

Hensynet til dansk økonomis to store balanceproblemer, beskæftigelsessituationen og betalingsbalancen, sætter meget snævre grænser for den økonomiske politik. Det er meget vanskeligt at øge den indenlandske efterspørgsel, uden at det går ud over betalingsbalancen, og foranstaltninger, der sigter mod en begrænsning i underskuddet på betalingsbalancen, vil meget ofte skade beskæftigelsen. Udformningen af finanslovsforslaget afspejler afvejningen mellem disse to hensyn.

I løbet af sommeren stod det klart, at regeringens målsætning om en fortsat forbedring af betalingsbalancen fra 1978 til 1979 ikke ville blive realiseret med en uændret økonomisk politik. Besparelserne og afgiftsforhøjelserne i henhold til regeringsaftalen var nødvendige for at sikre opfyldelsen af dette mål, og jeg vil gerne slå fast, at der er